

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.07.1972, sp. zn. 5 Cz 19/72, ECLI:CZ:NS:1972:5.CZ.19.1972.1

Číslo: 6/1974

Právní věta: Pro závěr, zda jde o nemoc z povolání, je třeba se zabývat splněním všech předpokladů vzniku nemocí z povolání, jak jsou uvedeny u těchto jednotlivých nemocí v Seznamu nemocí z povolání (příloha č. 1 k vyhlášce č. 102/1964 Sb.). U nemocí uvedených pod č. 26 Seznamu nemocí z povolání je třeba předpoklady nemoci z povolání zjišťovat zejména posudkem na podkladě vyšetření nemocného oddělením nemocí z povolání příslušného ústavu národního zdraví.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.07.1972

Spisová značka: 5 Cz 19/72

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nemoc z povolání, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 6

§ 120 odst. 1

§ 244 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze nebyl navrhovateli přiznán invalidní důchod, poněvadž okresní posudková komise sociálního zabezpečení v Ž. došla k závěru, že navrhovatel není ani částečně invalidní.

Krajský soud v Brně toto rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil, když z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v B. vzal za prokázáno, že navrhovatel je neschopen od 28. 6. 1965 zastávat dosavadní zaměstnání dělníka v cukrovaru nebo v zaměstnání v plném úvazku, nýbrž jen za zvlášť ulehčených podmínek, a že tato jeho částečná invalidita je následkem tularémie jako nemoci z povolání, kterou navrhovatel onemocněl v prosinci 1964 při práci v cukrovaru v P. Soud prvního stupně odůvodnil svůj závěr tím, že nemá důvod pochybovat o správnosti tohoto posudku, který byl podán komisí v řádném složení na podkladě potřebných odborných vyšetření a nálezů a po vyšetření navrhovatele v komisi jejím lékařským členem. Podle vyjádření člena této komise MUDr. K. N. je příčinná souvislost mezi navrhovatelovou částečnou invaliditou a onemocněním tularémií jako nemocí z povolání vysoce pravděpodobná a ani klinika nemocí z povolání nemohla vyloučit tvrzení navrhovatele, že tuto chorobu získal jako dělník při práci v cukrovaru v P. v prosinci 1964. Poněvadž z lékařské dokumentace je patrné, že v prosinci 1964 a v

lednu 1965 se na tomtéž pracovišti vyskytly tři případy tularémie, shledal soud příčinnou souvislost mezi invaliditou navrhovatele a jeho prací v cukrovaru v P.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem ČSR, tak, že tímto usnesením soudu prvního stupně, které nabylo právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 6 o. s. ř. soud v řízení postupuje v součinnosti se všemi, kteří se účastní řízení, tak, aby byl co nejúčelněji zjištěn skutečný stav věci a aby ochrana práv byla rychlá a účinná. Podle ustanovení § 120 odst. 1 o. s. ř. soud dbá o to, aby skutečný stav věci byl zjištěn co nejúplněji. Rozhoduje, které z navrhovaných důkazů je třeba provést, a provede i jiné důkazy, jež nejsou navrhovány. Podle ustanovení § 153 odst. 1 o. s. ř. soud rozhoduje na základě skutečného stavu věci. Vzhledem k ustanovení § 244 odst. 1 o. s. ř. platí tato základní ustanovení občanského soudního řádu i pro řízení o přezkoumání rozhodnutí jiných orgánů podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř.

Těmito ustanoveními se však soud prvního stupně v projednávané věci neřídil.

Závěr, že navrhovatel byl postižen tularémií při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním (§ 22 odst. 1 a 2 zákona č. 101/1964 Sb.), vzal krajský soud za prokázáno z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení. Přitom ve svém rozhodnutí uváděl, že podle vyjádření člena krajské posudkové komise MUDr. K. N. je příčinná souvislost mezi navrhovatelovou částečnou invaliditou a onemocněním tularémií jako nemocí z povolání vysoce pravděpodobná a nemohla ji vyloučit ani klinika chorob z povolání. Ze zápisu o jednání krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v B. z 20. 6. 1969 je ovšem patrné, že komise si nevyžádala pro své závěry vyšetření navrhovatelovo od kliniky chorob z povolání, nýbrž že věc byla jen osobně konzultována na této klinice. To ovšem nebyl postačující podklad pro závěr, ke kterému komise dospěla.

Podle ustanovení § 20 odst. 2 vyhlášky č. 102/1964 Sb. nemoci z povolání jsou nemoci uvedené v příloze k této vyhlášce, jestliže vznikly za podmínek tam uvedených. V této příloze č. 1 k vyhlášce č. 102/1964 Sb. (Seznamu nemocí z povolání) jsou pod č. 26 uvedeny jako nemoci z povolání nemoci přenosné ze zvířat na lidi buď přímo, nebo prostřednictvím přenašečů, které vznikají v podnicích, v nichž jsou pracovníci vydáni tomuto nebezpečí, anebo kde onemocnění vzniklo prokazatelně výkonem zaměstnání.

V projednávané důchodové věci se krajská posudková komise a také soud prvního stupně nezabývaly otázkou, zda u navrhovatele tyto podmínky byly splněny. Vycházely prostě ze skutečnosti, že navrhovatel byl v cukrovaru zaměstnán jako čistič ohřívačů a jako dělník při praní řepy. Zda tyto skutečnosti naplňovaly podmínky pro vznik nemoci z povolání uvedené pod č. 26 Seznamu nemocí z povolání, je otázka, kterou je s to odborně posoudit zejména oddělení nemocí z povolání příslušného ústavu národního zdraví. Aby tedy v projednávané věci byl skutečný stav věci zjištěn co nejúčelněji, bylo třeba, aby navrhovatel byl vyšetřen oddělením nemocí z povolání příslušného ústavu národního zdraví, které by také podalo posudek o nemoci z povolání. 1)

Porušil tedy soud prvního stupně zákon v ustanoveních § 6, § 120 odst. 1 a § 153 odst. 1 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 244 odst. 1 o. s. ř. a v souvislosti s ustanovením § 22 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb. /2/

1) Srov. i § 9 odst. 4 vyhlášky č. 32/1965 Sb.

2) Úplné znění zákona bylo vyhlášeno pod č. 5/1972 Sb.